

EU vaati, että vuonna 2010 liikennekuolemien määrä piti Suomessa alittaa 200. Valtioneuvosto vaati 2006, että liikennekuolemia piti 2010 alittaa 250.

Heti 2007 kuoli jo 12% enemmän kuin 2006. Vuonna 2010 kuoli 272 ja 20 enemmän eli 292 vuonna 2011. Kun vuonna 2012 kuoli 275, liikenneturvallisuusviranomaiset ja -järjestöt kiirehtivät valehtelemaan: "Se on tutkijalautakuntien vuonna 1968 alkaneen historian paras!" (LVK 15.1.2013). Tavoitteet vain karkaavat. **Missä mättää?**

Vastaus on selvä. Vastuulliset YM, LVM, SM, OM, OKM, STM, Liikennevirasto, Trafi, LVK, Liikenneturva ja Kuntaliitto ovat naisistuneet. Tanttajohtajat eivätkä tajua tieliikenteen syy-yhteyksiä. "Kattojärjestön", Liikenneturvallisuusasiain neuvottelukunnankin johdossa enemmistö on naisia. Puheenjohtaja on **Minna Kivimäki** ja varapuheenjohtaja **Silja Ruokola**.

Ne ovat todistaneet kädettömyytensä nykytilanteessa. Sääntöjä ja rangaistuksia kiristämällä ja autokouluja lihottamalla tilanne ei parane. Liikenteessä on liikaa osaamattomia kuljettajia ja välinpitämättömiä pyöräilijöitä ja jalankulkijoita. Ja käsittämättömiä virheitä.

1960-luvulla ei ollut talvirengaspakkoa eikä edes minimikuviosyvyyyksiä. Ajettiin talvet läpi kesärenkailla, "Silestoneillakin". Se pakotti ja opetti ennakoimaan. Sen oppi jääradoilla. Kaikille avoimia jääratoja oli joka niemen nokassa, Helsingissäkin kuusi kappaletta joka talvi. Lumivallit antoivat virheet anteeksi. **Timo Mäkinen, Aaltonen, Lampinen, Toivonen, Kankkunen, Tommi Mäkinen** ja lukemattomat muut kehittyivät mestareiksi jääradoilla.

Itsekin opin Munkan ja Hietsun ja Larun jäillä. Tienasin sikahyvin autokilpailuissa 1963-76. Tuli SM-kultakin vielä 1982. Kilpaa tuli ajettua vielä 2007. Taito jäi selkäyttimeen, luulin.

2011 mokasin ensilumilla yllättävässä sivuluisussa ojaan. Aloittelijan virhe. Potutti kuin pientä hiirtä. Reagoin väärin. **Ajotaito on katoavaista**. Kaipasin kiivaasti jääradalle. Niitä ei enää ole.

Autokoulujen liukasteluradat ovat lapsellista teoriaa. Onnettomuudet syntyvät suurissa nopeuksissa. Auton luisu ei ole ongelma. Kuljettajan väärä reaktio on se joka tappaa. Sen välttäminen on A ja O. Sen oppii turvallisesti vain jäällä. Tantat vastustavat. "Jääradoilla opittu ulosmitataan liikenteessä eikä sitä voi hyväksyä", hallintotantat perustelevat jopa eduskunnalle.

Kitkarenkailla olen ajanut vuodesta 1982 omassa ja nastarenkailla vaimon autossa. Ei ole sellaista keliä ollut, etteikö kitkarenkailla olisi pärjännyt hyvin. Lumessa kitkarengas on ylivoimainen. Ja ne opettavat elintärkeää ennakointia paremmin kuin nastarenkaat. Eivätkä kuluta nastojen tapaan teitä.

Nastat kuluttavat tietä ja synnyttävät terveydelle vaarallista asfalttipölyä. Ne häviävät kitkoille, kun nastat eivät yllä kovaan pohjaan. Jonossa kitkoilla ja nastoilla on hyvinkin erilaiset jarrutusmatkat. Siinä on vaara. Ja siinä, että nastarenkaan pito luo väärää turvallisuuden tunnetta.

Jääratojen puuttuminen ja julmat nastarenkaat ovat rapauttaneet suomalaisten ajotaidon

pohjamutiin. Tantat kieltävät sen. Jääradat ovat vaarallisia suomalaisen autoilijan terveydelle ja ilman nastarenkaita suomalaiset eivät pärjää, Suomen liikenneturvallisutta johtavat tanttajärjestöt ovat päättäneet. Kaikella on rajansa, paitsi typeryydellä.

Tulokset puhuvat puolestaan.